

מחיר ההפוגות היה גבוה מאוד

written by דוד מ' וינברג | 07.12.2023

לא קל, וגם לא "פוליטיקלי קורקט" לומר זאת, אבל המחיר של רצף הפסקות האש ("ההפוגות") שישראל הסכימה להן כדי להשיג שחרור של בני ערובה מידי חמאס היה גבוה למדי. עם כל הדאגה לחטופים, נראה כי הנזק של ההפוגות לטווח הארוך גבר על הרווח המיידי שהושג. טוב שצה"ל חזר לפעול מול האויב במלוא העוצמה.

במבט לאחור, ההפוגות המתמשכות במלחמה שישראל הסכימה להן היו מסוכנות מאוד בכמה רמות. ראשית, צה"ל איבד מומנטום במערכה הקרקעית שלו נגד חמאס, לאחר שפתח במתקפה מוחצת שהותירה את צפון עזה הרוסה והוציאה את חמאס משיווי משקל. גרועה מכך היא העובדה שבזמן זה האויב התארגן מחדש והשיג אספקה ודלק.

חמור מכך, חמאס הגיח מהמנהרות התת-קרקעיות שלו כדי לבצע מעקב יסודי אחר אופן פריסת כוחות צה"ל בעומק עזה, וכדי לסמן לעצמו היכן שטחי הכינוס של הצבא בלילה, מפקדות הכוחות, נתיבי האספקה וכדומה.

יתרה מכך, לאחר שחמאס איבד את השליטה על צפון עזה ונראה כנמצא בנסיגה, כעת הוא מציג שוב שליטה ריבונית מסוימת בשטח. ניהול העניינים האזרחיים של עזה חזר לידינו, כולל חלוקת המזון, המים והאספקה הרפואית הזורמת ממצרים.

במסגרת המופע המייסר של שחרור החטופים הישראלים מדי ערב, נראו לוחמי חמאס במפגן ראווה לבושים מדים מלאים בצבעי שחור-ירוק בלב עזה, לקול תרועות ההמון מחרישות האוזניים של מאות אזרחים "תמימים ובלתי מעורבים".

במקום לפרק את שלטון חמאס בעזה ¹ יעד שהוגדר מרכזי במאמץ המלחמתי ² ישראל נגררה למופע אימים של משא ומתן על החטופים שרק חיזק את שליטת חמאס ברצועה. במקום להבהיר שחמאס לא יהיה עוד "שותף" לשום מהלך ביחסי ישראל והפלסטינים בעתיד, מצג האימה של שחרור החטופים רק חיזק את עמדת חמאס שישאר למלא תפקיד מרכזי ביחסי ישראל והפלסטינים גם בעתיד.

דוגמה מקוממת ומתסיסה לכך ניתן היה לראות בסרטונים שתיעדו את יותר מ-200 משאיות הסיוע ההומניטרי שנכנסו לעזה מדי יום במהלך השבוע האחרון. למרבה הפלא, כל אחת מהמשאיות הייתה עטופה בכרזות חדשות של תנועת חמאס המתארות את ההישגים הנפלאים של "מלחמת אל-אקצא" הנוכחית, ומעוטרות בתמונות של כיפת הסלע המוזהבת ושל מנהיג חמאס יחיא סינוואר.

האם לא היה ראוי שישראל, והקהילה הבינלאומית שמימנה וסיפקה את משאיות הסיוע, וכידוע

כה מודאגת ממצב אזרחי עזה, ימנעו את הפרסום המפאר ומשמר את מעמדו של חמאס בצורה זו?

וישנה קטאר, הפטרונית של חמאס והתומכת הכספית שלו, שמשחקת משחק דו-פרצופי אכזרי, וכעת לקחה לעצמה גם את התואר "מתווכת לשחרור החטופים". ישראל עושה טעות ענקית כשהיא משתפת פעולה עם המשחק של קטאר. ישראל (וארה"ב) לא היו צריכות להסכים בשום אופן לקיים את המשא ומתן בדוחא, אלא רק בישראל, או במדינה שלישית בהשתתפות נציגי קטאר.

במקום לשלוח את ראש המוסד לנהל משא ומתן עקיף עם ראשי חמאס בקטאר, ישראל הייתה צריכה לשלוח פעילי מוסד להתנקש בחיי מנהיגי חמאס בקטאר. במקום לחזק את כוחה של קטאר באזור, על ישראל (וארה"ב) לפעול לריסוק המנופים של קטאר.

זו שוב דוגמה לאופן שבו הנזקים ארוכי הטווח של הפסקת האש ושחרור בני הערובה בטפטופים מפותלים עלו על היתרונות המידיים שהושגו.

בשלב זה, עסקת שחרור החטופים היחידה שעל ישראל לשקול היא כזו שתביא לשחרור כל החטופים הישראליים בבת אחת. עסקה כזו ניתן יהיה להשיג רק כאשר חמאס יימחץ תחת כל כובד משקלו של צה"ל. רק כאשר סינוואר ואנשיו באמת יעמדו על סף תהום, רק כאשר עזה תגיע לסף קריסה של ממש, רק אז יגבר הסיכוי שחמאס יהיה מוכן לעשות עסקה גדולה. השאיפה חייבת להיות שחרור כמה שיותר חטופים, והפעם ללא הפוגות מסוכנות וללא הפסקות נשק מזיקות.

לבסוף, פרק ההפוגות הביאה לתמורה לרעה בעמדתה של ארה"ב כלפנו, כאשר היא כעת דורשת להפחית את עוצמת הלחימה (במיוחד בדרום הרצועה) ולהגביר את הסיוע ההומניטרי. כל זה רק יוביל להארכת הלחימה ולסיכון חייהם של חיילינו.

המאמר פורסם בערוץ 7, בתאריך 7.12.2023.